

bestemt Standpunkt dertil, og at man ikke ved at slutte sig til denne Formulering samtidig ogsaa har godkendt de Udtalelser, som Komitéen har knyttet dertil i sine kommenterende Bemærkninger. Dog vil de Undertegnede henstille, at der under eventuelle Forhandlinger fra dansk Side bliver taget et almindeligt Forbehold overfor de af Komitéen til Forslagene knyttede Bemærkninger, saaledes at forstaa, at man ikke ved at antage de foreslaaede Ændringer derved ogsaa har anerkendt Bemærkningerne.

3. I Forbundspagtens Art. 13, 3. Stk., foreslaas forskellige Ændringer. Den 1. Sætning i sin nuværende Formulering forbyder Krigsførelse overfor noget Forbundsmedlem, som retter sig efter den af den internationale Domstol afsagte Kendelse. Dette foreslaas ændret saaledes, at Forbundsmedlemmerne forpligter sig til »ikke at foretage nogen Handling« (*n'entreprendre aucune action*) mod et saadant Medlem.

Efter de Undertegnedes Formening vilde det i og for sig have været tilstrækkeligt af den oprindelige Formulering at udtage Vendingen angaaende Krigsforbudet, der allerede følger af den ny Formulering af Art. 12, 1. Stk., og nøjes med Reglen om, at Staterne forpligter sig til i god Tro at efterkomme Retskendelsen. Dertil kommer, at Forpligtelsen til »ikke at foretage nogen Handling«, synes ret omfattende og ubestemmelig. Det er uklart, hvad det er for Handlinger der sigtes til. Medens Reglen efter sin oprindelige Hensigt havde en tydelig og fornuftig Mening, vil den efter Ændringen let kunne opfattes saaledes, at Tanken er den, at Kendelsen ogsaa efter sit Indhold skal være forbindende (*res judicata*) for samtlige Forbundsmedlemmer (ligesom oprindelig Krigsforbudet i dette Tilfælde gjaldt for samtlige Forbundsmedlemmer), idet nogen anden fornuftig Mening ikke let kan forbindes dermed. En saadan Forstaaelse vilde imidlertid komme i direkte Modstrid med Reglen i Art. 59 i Domstolens Statut, hvorefter Domstolens Afgørelser kun er bindende for de stridende Parter og for den Sag, som er blevet afgjort, og den vilde ogsaa bortset herfra være praktisk uigennemførlig.

De Undertegnede vil derfor henstille, at det fra dansk Side foreslaas at lade Ordene: »og til ikke at foretage nogen Handling mod ethvert Forbundsmedlem, som retter sig derefter«, udgaa af den ny Formulering. Det britiske Forslag af 1929 gik ud paa følgende ganske enkelte Formulering:

»Forbundsmedlemmerne forpligter sig til i god Tro at efterkomme de afsagte Kendelser. Saafremt Kendelsen ikke efterkommes, foreslaar Raadet de Foranstaltninger, som skal sikre dens Udførelse«.

Det danske Svar af 17. Februar d. A. tiltræder dette britiske Forslag.

I Stedet for den 2. Sætning i den nuværende Formulering af Art. 13, 4. Stk., foreslaar Komitéen følgende Affattelse:

»I Tilfælde af, at Kendelsen ikke efterkommes, stiller Raadet Forslag om Foranstaltninger af enhver Art, som bør sikre dens Udførelse, idet de Stemmer, som afgives af Parternes Repræsentanter, ikke regnes med«.

Forskellen fra den nuværende Formulering bestaar nærmest deri, at der kan foreslaas Foranstaltninger af enhver Art, og i Reglen om, at Parternes Stemmer ikke tæller med. Disse Punkter, der muligvis allerede kunde lægges ind i Bestemmelsen efter sin nuværende Formulering, men som vil bidrage til at understrege og tydeliggøre dens Indhold, kan formentlig tiltrædes fra dansk Side.

4. Ved Ændringsforslagene til Art. 15 har Komitéen, som allerede antydet, ladet sig det være magtpaaliggende ikke alene at fjerne de Muligheder for Adgang til Krigsførelse, som den nuværende Formulering endnu holdtaabne, men samtidigt at gøre et Fremstød for Bestræbelserne for fredelig Løsning af internationale Tvistigheder. Forsaavidt gaar Komitéen her noget udenfor den stillede Opgave, opfattet i snævraste Forstand. Men, som Komitéen selv bemærker, vilde Ændringerne ellers mere være paa Papiret, da man maatte befrygte, at Staterne, naar andre Veje ikke var foreskrevet, i Praksis alligevel vilde vende tilbage til Krigen som sidste Løsning af en opstaaet Konflikt.

I den nuværende Affattelse af Art. 15 var det særlig Stk. 6, 7 og 8, som indeholdt Forskrifter, der maatte tages op til Overvejelse, naar man vilde tilvejebringe Harmoni med Kellogg-Pagten. Det 8. Stk. indeholdt dog ingen udtrykkelig Henviisning til Krigsmuligheden, og det kan derfor uden formel Ændring gaa ind i det nye System, omend det dér vil faa en noget ændret Betydning. Hverken de britiske Forslag af 1929 eller den internationale Komitées Resultater omfatter derfor nogen Ændring af dette Stykke, og de Undertegnede er ligeledes enig i, at det ikke vil være paakrævet.

Artiklens 6. Stk. angaar det Tilfælde, at der tilvejebringes en enstemmig Raadsberetning.